

Vishet och nådegåvor

Men hos var och en uppenbarar sig Anden så att det blir till nytta. ⁸Den ene får av Anden ord av vishet, den andre ord av kunskap genom samme Ande. ⁹En får tro genom samme Ande, en får gåvor att bota sjuka genom samme Ande, ¹⁰en annan att utföra kraftgärningar. En får gåvan att profetera, en annan att skilja mellan andar. En får gåvan att tala olika slags tungomål, en annan att uttyda tungomål. ¹¹Men allt detta verkar en och samme Ande, som efter sin vilja fördelar sina gåvor åt var och en. (1 Kor 12:7-11)

Allt samarbete med Gud kräver att man kan tänka "på hans vis". Möjligen är det därför som visheten nämns först.

Innan man delar ut körkort till folk får de först lära sig att hantera bilen så att de inte ställer till med skada. Kraft utan vishet är farlig. Vishet utan kraft är ingenting. Ändå är visheten en nödvändig ingångsöppning till all karismatik.

Think BIG!?

Men det kanske inte är någon större skillnad? Gud kanske tänker som vi, bara i lite större format? Det finns texter som verkar tala i den riktningen.

Mina tankar är inte era tankar, och era vägar är inte mina vägar, säger HERREN. ⁹Nej, så mycket som himlen är högre än jorden, så mycket är mina vägar högre än era vägar och mina tankar högre än era tankar. (Jes 55:8)

Guds vägar är högre än våra vägar. Paulus förtydligar att det inte är fråga om kvantitet utan om kvalitet. Gud tänker så annorlunda att det råder fiendskap mellan hans och vårt sätt att tänka.

Ty detta budskap om korset är en dårskap för dem som blir förtappade, men för oss som blir frälsta är det en Guds kraft. ¹⁹Det står ju skrivet: *Jag skall göra de visas visdom om intet, och de förståndigas förstånd skall jag slå ner.* ²⁰Var är de visa? Var är de skriftlärdade? Var är den här världens ordvrängare? Har inte Gud gjort den här världens visdom till dårskap? ²¹Jo, eftersom världen i sin visdom inte lärde känna Gud i hans vishet, beslöt Gud att genom den dårskap som vi predikar frälsa dem som tror. ²²Ty judarna begär tecken och grekerna söker visdom. ²³Men vi predikar Kristus som korsfäst, för judarna en stötesten och för hedningarna en dårskap. ²⁴Men för de kallade, både judar och greker, predikar vi Kristus som Guds kraft och Guds vishet. ²⁵Ty Guds dårskap är visare än människor, och Guds svaghet är starkare än människor. (1 Kor 1:18-25)

Gud är fast besluten att slå ner vår vishet. Han avskyr den. Hur viktigt måste inte då vara att vi lär oss hans vishet. Så mycken kristen verksamhet bedrivs efter mänsklig, köttslig vishet helt enkelt för att vi aldrig har sett vilken konfrontation som finns.

Upproret

Då sade ormen till kvinnan: "Ni skall visst inte dö! ⁵Men Gud vet att den dag ni äter av den skall era ögon öppnas, så att ni blir som Gud med kunskap om gott och ont." ⁶Och kvinnan såg att trädet var gott att äta av och en fröjd för ögat. Trädet var lockande

eftersom man fick förstånd av det, och hon tog av frukten och åt. Hon gav också till sin man som var med henne, och han åt. ⁷Då öppnades ögonen på dem båda, och de märkte att de var nakna. Och de fäste ihop fikonlöv och gjorde höftskynken åt sig.

⁸Vid kvällsbrisen hörde de HERREN Gud vandra i lustgården. Och mannen och hans hustru gömde sig för HERREN Guds ansikte bland träden i lustgården. (1 Mos 3:4-8)

Människorna lockades till uppror. Då ändrades deras synsätt. Vår vishet styrs alltså av önskan att göra uppror mot Gud och bli hans jämlikar. Därför kan vi inte spontant tänka på hans vis utan vi måste genomgå en omskolning.

Så förmanar jag nu er, bröder, vid Guds barmhärtighet, att frambära era kroppar som ett levande och heligt offer som behagar Gud – er andliga gudstjänst. ²Och anpassa er inte efter den här världen, utan låt er förvandlas genom sinnets förnyelse, så att ni kan pröva vad som är Guds vilja, det som är gott och fullkomligt och som behagar honom. (Rom 12:1-2)

Mitt sinne måste förnyas för att jag skall kunna behaga Gud.

Köttets sinne är död, men Andens sinne är liv och frid. ⁷Köttets sinne är fiendskap mot Gud. Det underordnar sig inte Guds lag och kan det inte heller. ⁸De som följer sin syndiga natur kan inte behaga Gud. (Rom 8:6-8)

Det betyder inte bara att jag måste kunna ha tro för det omöjliga – även om det också kan vara viktigt. Det är ånyo talet om korset som gör skillnaden. När detta väl är sagt talar Paulus igen om nådegåvorna.

Vi har olika gåvor alltefter den nåd som vi har fått. Den som har profetians gåva skall profetera i överensstämmelse med tron. ⁷Den som har gåvan att tjäna skall tjäna i sin uppgift. Den som undervisar skall undervisa i läran. ⁸Den som förmanar skall göra det i den uppgiften. Den som delar ut gåvor skall göra det utan baktankar. Den som leder församlingen skall vara nitisk, och den som utövar barmhärtighet skall göra det med glatt hjärta. (Rom 12:6-8)

Fiendskapen och försoningen

Men Gud bevisar sin kärlek till oss genom att Kristus dog i vårt ställe, medan vi ännu var syndare. ⁹När vi nu står som rättfärdiga genom hans blod, hur mycket säkrare skall vi då inte genom honom bli frälsta från vredesdomen. ¹⁰Ty om vi, medan vi var Guds fiender, blev försonade med Gud genom hans Sons död, hur mycket säkrare skall vi då inte bli frälsta genom hans liv, när vi nu är försonade. ¹¹Men inte bara det, utan vi gläder oss i Gud genom vår Herre Jesus Kristus, genom vilken vi nu har tagit emot försoningen. (Rom 5:8-11)

Gud älskar människan även när hon är fientlig mot honom och han sörjer för hennes frälsning när hon inte har en tanke på att överge sin fiendskap.

Försoningen gäller oss och inte Gud.

Gud har 100% rätt och vi har 100% skuld. En ovanlig konflikt.

Ty Kristi kärlek driver oss, eftersom vi är övertygade om att en har dött i allas ställe, och därför har alla dött. ¹⁵Och han dog för alla, för att de som lever inte längre skall leva för sig själva utan för honom som har dött och uppstått för dem. ¹⁶Därför känner vi inte

längre någon på ett ytligt sätt. Även om vi lärt känna Kristus på ett ytligt sätt, känner vi honom inte längre så. ¹⁷Alltså, om någon är i Kristus är han en ny skapelse. Det gamla är förbi, se, det nya har kommit. ¹⁸Allt kommer från Gud, som har försonat oss med sig själv genom Kristus och gett oss försoningens tjänst. ¹⁹Ty Gud var i Kristus och försonade världen med sig själv. Han tillräknade inte människorna deras överträdelser, och han har anförtrott åt oss försoningens ord. ²⁰Vi är alltså sändebud för Kristus. Det är Gud som förmanar genom oss. Vi ber å Kristi vägnar: låt försona er med Gud. ²¹Den som inte visste av synd, honom har Gud i vårt ställe gjort till synd, för att vi i honom skulle stå rättfärdiga inför Gud. (2 Kor 5:14-21)

Gud försonade världen med (till) sig själv. Vår grundtanke är att Jesu lidande gick ut på att släcka Guds vrede. Och det är sant men hur gick det till. Måste Gud avreagera sig på sin Son? Nej han dödade vår fiendskap i sin kropp. Han utsatte sig för vår fiendskap. Det var människor som dödade Jesus, inte Gud.

Nu känner vi inte någon efter köttet. På ett ytligt sätt? Nej, efter upprorets tänkesätt – vad kan jag få ut av dig?

Låt försona er med Gud. Detta är skrivet till en kristen församling. Den var på väg in i en karismatisk katastrof.

Om ni ändå kunde stå ut med lite dårskap från min sida. Ja, visst står ni ut med mig, ²eftersom jag brinner av iver för er med den eld som kommer från Gud. Jag har trolovat er med en enda man, för att föra fram en ren jungfru inför Kristus. ³Men jag är rädd för att liksom ormen med sin list bedrog Eva, så skall också era sinnen fördärvas och vändas bort från den uppriktiga och rena troheten mot Kristus. ⁴Ty om någon kommer till er och predikar en annan Jesus än den vi har predikat, eller om ni tar emot en främmande ande eller ett främmande evangelium som ni tidigare inte tagit emot, då fördrar ni det bara alltför väl. (2 Kor 11:1-4)

Ormen lurade Eva till att vilja bli som Gud – i uppror mot honom. Här fanns nu nådegåvor som ledde till att människor blev stora i människors ögon – andras och sina egna. De blev nästan som Gud. Paulus såg tidigt vart utvecklingen höll på att gå. Vad är en apostel? Hur lever han? Å, på samma sätt som Jesus gjorde, förstås!

Bröder, detta har jag för er skull tillämpat på mig och Apollos, för att ni skall lära er den regeln när det gäller oss att inte gå utöver vad Skriften säger och inte skryta över en ledare på den andres bekostnad. ⁷Vad skiljer dig från andra? Vad äger du, som du inte har fått? Men om du har fått det, varför skryter du då, som om du inte hade fått det? ⁸Ni är redan mätta. Ni har redan blivit rika. Ni har blivit kungar, och det utan oss. Jag skulle önska att ni verkligen hade regerat som kungar, så att vi kunde regera tillsammans med er. ⁹Det verkar som om Gud hade ställt oss apostlar sist, som vigda åt döden. Vi har blivit ett skådespel för världen, för både änglar och människor. ¹⁰Vi är dårar för Kristi skull, ni är kloka i Kristus. Vi är svaga, ni är starka. Ni är aktade, vi är föraktade. ¹¹Ännu i denna stund är vi hungriga och törstiga. Vi går nakna, vi misshandlas och är hemlösa. ¹²Vi sliter och arbetar med våra händer. När vi hånas, välsignar vi. När vi förföljs, härdar vi ut. ¹³När folk talar illa om oss, talar vi väl om dem. Vi har blivit som världens avskum, som alla människors slodder, och så är det fortfarande. ¹⁴Jag skriver inte detta för att få er att skämmas utan för att tillrättvisa er som mina älskade barn. (1 Kor 4:6-14)

Här har vi kungliga karismatiker, som menar sig ha makt och som blir ärade av människor. Antagligen är det Apollos och medarbetare som håller på att ta över i Korinth.

Jag menar inte att jag på något sätt är underlägsen dessa väldiga apostlar. ⁶Även om jag inte är någon vältalare, saknar jag inte kunskap. Den har vi alltid och på alla sätt lagt fram för er. ⁷Eller var det en synd jag begick, när jag ödmjukade mig för att ni skulle upphöjas och predikade Guds evangelium för er utan ersättning? ⁸Andra församlingar plundrade jag genom att ta emot lön för att kunna tjäna er. (2 Kor 11:5-8)

Sådana som de är falska apostlar, ohederliga arbetare, och uppträder som Kristi apostlar. ¹⁴Och det är inget att förvåna sig över. Satan själv gör sig lik en ljusets ängel. ¹⁵Därför är det inte underligt att också hans tjänare uppträder som tjänare åt rättfärdigheten. Men de kommer att få det slut som de förtjänar. ¹⁶Jag upprepar: ingen får ta mig för en dåre. Men när ni nu gör det, ta då emot mig som en dåre, så att också jag kan berömma mig lite. ¹⁷Vad jag nu säger, det säger jag inte som Herren skulle säga utan som i dårskap, i den fasta övertygelsen att jag har skäl att berömma mig. ¹⁸Eftersom många berömmar sig själva, vill också jag göra det. ¹⁹Ni står gärna ut med dårar, ni som är så kloka. ²⁰Ni finner er i att man gör er till slavar, att man utnyttjar och utsuger er, att man uppträder utmanande och slår er i ansiktet. ²¹Till min skam måste jag säga att vi har varit för svaga till det. (2 Kor 11:13-21)

Normal karismatik

Välsignad är vår Herre Jesu Kristi Gud och Fader, barmhärtighetens Fader och all trösts Gud, ⁴han som tröstar oss i all vår nöd, så att vi kan trösta dem som är i nöd med den tröst vi själva får av Gud. ⁵Ty såsom Kristuslidanden flödar över oss, så överflödar genom Kristus också den tröst vi får. ⁶Om vi lider nöd, sker det för att ni skall få tröst och frälsning. Om vi blir tröstade, skall också det uppmuntra er och ge er kraft att uthålligt bära samma lidanden som vi. ⁷Och det hopp vi har när det gäller er är fast, eftersom vi vet att liksom ni delar våra lidanden, så delar ni också den tröst vi får. ⁸Bröder, vi vill att ni skall veta vilken nöd vi fick utstå i Asien. Vi hade det mycket svårare än vi kunde bära, så att vi till och med misströstade om livet. ⁹Ja, vi hade redan inom oss fått dödsdomen, för att vi inte skulle lita på oss själva utan på Gud, som uppväcker de döda. ¹⁰Ur en sådan dödsfara räddade han oss, och han kommer att rädda oss. Till honom står vårt hopp att han även i fortsättningen skall rädda oss, ¹¹när också ni hjälper oss genom er förbön. Så kommer många människor att tacka Gud för oss, för den nåd vi fått. (2 Kor 1:3-11)

Kristuslidanden flödar över oss men också tröst från Kristus. Och det är den trösten som flödar över till andra. Så måste det vara för att vi inte skall börja förtrösta på oss själva. Detta är grunden för Guds vishet.

Är kristuslidanden bara förföljelse?

Medan de vandrade vägen fram, sade någon till honom: "Jag vill följa dig vart du än går." ⁵⁸Jesus svarade honom: "Rävarna har lyor och himlens fåglar har bon, men Människosonen har inget att vila huvudet mot." (Luk 9:57-58)

På sin färd till Jerusalem tog Jesus vägen genom Samarien och Galileen. ¹²När han var på väg in i en by, kom tio spetälska män emot honom. De stannade på avstånd ¹³och ropade: "Jesus, Mästare, förbarma dig över oss!" ¹⁴Då han fick se dem, sade han: "Gå

och visa er för prästerna.” Och medan de var på väg dit, blev de rena. ¹⁵Och när en av dem såg att han hade blivit botad, vände han tillbaka och prisade Gud med hög röst ¹⁶och föll ner för Jesu fötter och tackade honom. Och han var samarit. ¹⁷Jesus frågade honom: ”Blev inte alla tio rena? Var är de nio? ¹⁸Har verkligen ingen vänt tillbaka för att prisa Gud utom den här främlingen?” ¹⁹Och han sade till honom: ”Stig upp och gå! Din tro har frälst dig.” (Luk 17:11-19)

Annars blir det nådegåvor utan nåd. Frågan är vad vi menar med tro. Hård och mjuk tro. *Tro på basen av kunskap eller tro som en följd av kärlek?*

Om jag talade både människors och änglars språk men inte hade kärlek, vore jag endast en ljudande malm eller en skrällande cymbal. ²Och om jag ägde profetisk gåva och kände alla hemligheter och hade all kunskap, och om jag hade all tro så att jag kunde flytta berg men inte hade kärlek, så vore jag ingenting. ³Och om jag delade ut allt vad jag ägde och om jag offrade min kropp till att brännas, men inte hade kärlek, så skulle jag ingenting vinna. (1 Kor 13:1-3)

Den fördrar allting, den tror allting, den hoppas allting, den uthärdar allting. (1 Kor 13:7)

Paulus är nog med att undervisa mycket om detta just till Korinth:

Vi predikar inte oss själva, utan Jesus Kristus som Herren, och oss som era tjänare för Jesu skull. ⁶Ty Gud som sade: ”Ljus skall lysa fram ur mörkret”, han har låtit ljus lysa upp våra hjärtan, för att kunskapen om Guds härlighet, som strålar fram i Kristi ansikte, skall sprida sitt sken.

⁷Men denna skatt har vi i lerkärl, för att den väldiga kraften skall vara Guds och inte komma från oss. ⁸Vi är på allt sätt trängda men inte utan utväg, rådvilla men inte rädlösa, ⁹förföljda men inte övergivna, nerslagna men inte utslagna. ¹⁰Alltid bär vi Jesu död i vår kropp, för att också Jesu liv skall bli synligt i vår kropp. ¹¹Ty vi som lever utlämnas ständigt åt döden för Jesu skull, för att också Jesu liv skall uppenbaras i vår dödliga kropp. ¹²Så verkar döden i oss, och livet i er.

¹³Men då vi har samma trons ande som i skriftordet: *Jag tror, därför talar jag*, så tror också vi, och därför talar vi. ¹⁴Ty vi vet att han som uppväckte Herren Jesus skall uppväcka oss tillsammans med Jesus och låta oss träda fram tillsammans med er. ¹⁵Allt sker för er skull, för att nåden genom att komma allt fler till del skall få tacksägelsen att flöda över till Guds ära. ¹⁶Därför tappar vi inte modet. Även om vår yttre människa bryts ner, förnyas vår inre människa dag för dag. ¹⁷Ty vår nöd, som varar ett ögonblick och väger lätt, bereder åt oss på ett oändligt rikt sätt en härlighet, som väger tungt och varar i evighet. ¹⁸Vi riktar inte blicken mot det synliga utan mot det osynliga. Ty det synliga är förgängligt, men det osynliga är evigt. (2 Kor 4:5-16)

Dubbelspel

Karismatik efter mänsklig vishet leder alltför lätt till dubbla motiv. Bara den som går efter Guds vishet kan vara helt öppen.

Redan dödens ämbete, som med bokstäver var inristat på stenar, framträdde i sådan härlighet att Israels barn inte kunde se på Moses ansikte för dess strålgans, fast den glansen bleknade. ⁸Hur mycket större härlighet skall då inte Andens ämbete ha? ⁹Om redan fördörelsens ämbete trädde fram i härlighet, hur mycket mer överflödar då inte

rättfärdighetens ämbete av härlighet. ¹⁰Ja, det härliga är i detta fall utan härlighet på grund av den överväldigande härligheten. ¹¹Ty om det som bleknade framträdde i härlighet, så framträder det som består i ännu större härlighet. ¹²Då vi har ett sådant hopp, går vi helt öppet till väga ¹³och gör inte som Mose, han som hängde en slöja för sitt ansikte, för att Israels barn inte skulle se hur det som bleknade försvann. ¹⁴Men deras sinnen blev förstockade. Än i dag finns samma slöja kvar när gamla förbundets skrifter föreläses, och den tas inte bort, först i Kristus försvinner den. ¹⁵Ja, än i dag ligger en slöja kvar över deras hjärtan när Mose föreläses. ¹⁶Men närhelst någon omvänder sig till Herren, tas slöjan bort. ¹⁷Herren är Anden, och där Herrens Ande är, där är frihet. ¹⁸Och vi alla som med avtäckt ansikte skådar Herrens härlighet som i en spegel, vi förvandlas till en och samma bild, från härlighet till härlighet. Det sker genom Herren, Anden. (2 Kor 3:7-18)

Mose gjorde sig lite andligare än han var och det dubbelspelet ledde till förstockelse som fungerar än i dag bland Israels barn.

När jag kom till er, bröder, var det inte med stor värtalighet eller hög visdom som jag predikade Guds hemlighet för er. ²Jag hade nämligen bestämt mig för, när jag var hos er, att inte veta av något annat än Jesus Kristus och honom som korsfäst. ³Svag, rädd och mycket orolig kom jag till er. ⁴Och mitt tal och min predikan bestod inte i ord som skulle övertyga genom mänsklig visdom utan genom en bevisning i Ande och kraft. ⁵Vi ville inte att er tro skulle bygga på människors visdom utan på Guds kraft. (1 Kor 2:1-5)

Paulus försvarstal

Men vad andra vågar skryta med – jag talar som en dåre – det vågar jag också. ²²Är de hebreer? Det är jag också. Är de israeliter? Det är jag också. Är de Abrahams barn? Det är jag också. ²³Är de Kristi tjänare? Det är jag ännu mer, för att nu tala likt en dåre. Jag har arbetat mer, suttit i fängelse mer, fått hugg och slag i överflöd och ofta svävat i livsfara. ²⁴Av judarna har jag fem gånger fått fyrtio gisselslag, så när som på ett, ²⁵tre gånger har jag blivit piskad med spö, en gång har jag blivit stenad, tre gånger har jag lidit skeppsbrott, ett helt dygn låg jag i det djupa vattnet. ²⁶Jag har ofta varit på resor, utstått faror på floder, faror bland rövare, faror från landsmän, faror från hedningar, faror i städer, i öknar och på hav, faror bland falska bröder, ²⁷allt under arbete och slit, ofta under vaknätter, under hunger och törst, ofta utan mat, frusen och naken. ²⁸Förutom allt detta har jag den dagliga uppgiften, omsorgen om alla församlingarna. ²⁹Vem är svag utan att jag är svag? Vem kommer på fall utan att jag blir upptänd av iver? ³⁰Om jag måste berömma mig, vill jag berömma mig av min svaghet. (2 Kor 11:21-30)

Paulus säger inget om hur många församlingar han grundat eller hur många som blivit helade. Typ: "När vi hade kampanjen där och där så blev en massa människor helade."

Begreppet seger

Till sist, bli starka i Herren och i hans väldiga kraft. ¹¹Tag på er hela Guds vapenrustning, så att ni kan stå emot djävulens listiga angrepp. ¹²Ty vi strider inte mot kött och blod utan mot furstar och väldigheter och världshärskare här i mörkret, mot ondskans andemakter i himlarna. (Ef 6:10-12)

Vi kämpar mot djävulen, det är så sant, så sant. Men *vi segrar egentligen inte*

över honom för det har Jesus redan gjort. Vi segrar över oss själva. Om vi inte behåller det perspektivet blir vi snart demonfixerade.

Vad skall vi nu säga om detta? Är Gud för oss, vem kan då vara emot oss? ³²Han som inte skonade sin egen Son utan utlämnade honom för oss alla, hur skulle han kunna annat än också skänka oss allt med honom? ³³Vem kan anklaga Guds utvalda? Gud är den som frikänner. ³⁴Vem är den som fördömer? Kristus Jesus är den som har dött, ja, än mer, den som har blivit uppväckt och som sitter på Guds högra sida och ber för oss. ³⁵Vem kan skilja oss från Kristi kärlek? Nöd eller ångest, förföljelse eller hunger, nakenhet, fara eller svärd? ³⁶Det står ju skrivet: *För din skull dödas vi hela dagen, vi räknas som slaktfår.*

³⁷Men i allt detta vinner vi en överväldigande seger genom honom som har älskat oss. ³⁸Ty jag är viss om att varken död eller liv, varken änglar eller furstar, varken något som nu är eller något som skall komma, varken makter, ³⁹höjd eller djup eller något annat skapat skall kunna skilja oss från Guds kärlek i Kristus Jesus, vår Herre. (Rom 8:31-39)

Spelet går ut på att om möjligt *skilja oss från Kristus*. Han sviker oss inte men vi kan svika honom. Eftersom det skall synas att det vi står i är väckelse och inte uppror tillåter Gud långt gående prövningar frestelser.

"Men gläd er inte så mycket över att andarna lyder er, som över att era namn är skrivna i himlen." (Luk 10:20)

En strid uppstod i himlen: Mikael och hans änglar gav sig i strid med draken. Och draken och hans änglar stred, ⁸men han var inte stark nog, och det fanns inte längre någon plats för dem i himlen. ⁹Och den store draken, den gamle ormen, som kallas Djävul och Satan, han som bedrar hela världen, kastades ner på jorden och hans änglar kastades ner med honom. ¹⁰Och jag hörde en stark röst i himlen säga: "Nu har frälsningen och makten och riket blivit vår Guds och väldet hans Smordes. Ty våra bröders åklagare har blivit nerkastad, han som dag och natt anklagade dem inför vår Gud. ¹¹De övervann honom genom Lammets blod och genom sitt vittnesbörds ord. De älskade inte sitt liv så högt att de drog sig undan döden. (Upp 12:7-11)

De övervann genom:

1. Lammets blod som gjorde dem rättfärdiga
2. Sitt vittnesbörds ord
3. Sin beredskap att dö med Kristus

Några kringvandrande judiska andeutdrivare tog sig också för att uttala Herren Jesu namn över dem som hade onda andar. De sade: "Jag besvär er vid den Jesus som Paulus predikar." ¹⁴Det var sju söner till en viss Skevas, en judisk överstepräst, som gjorde så. ¹⁵Men den onde anden svarade dem: "Jesus känner jag till, och vem Paulus är vet jag, men vilka är ni?" ¹⁶Och mannen som hade den onde anden kastade sig över dem, övermannade alla och misshandlade dem så svårt att de måste fly ut ur huset, nakna och blodiga. (Apg 19:13-16)